

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **K. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 maja 2024

z urzędu, w przedmiocie uzupełnienia orzeczenia,

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. J., Kancelaria Adwokacka w W. uzupełniając 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23% VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu K. P. w postaci reprezentacji w postępowaniu kasacyjnym oraz 15 zł tytułem zwrotu poniesionych przez adwokata wydatków.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 27 marca 2024 r. Sąd Najwyższy ustanowił adw. A. J. obrońcą z urzędu K. P. do sprawy I KK 422/23. Jak wynika z akt sprawy obrońca podjął czynności obrończe polegające na zapoznaniu się z aktami sprawy w dniu 3 marca 2024 r. w godz. 10.05-10.30 oraz sporządził fotokopie akt (k.2-60). Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2024 r. w związku z ustanowieniem przez oskarżonego obrońcy z wyboru Sąd Najwyższy zwolnił adw. A. J. z funkcji obrońcy z urzędu K. P. oraz zasądził na jego rzecz od Skarbu Państwa 738 zł, w tym 23%

VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu K.P. w postaci reprezentacji w postępowaniu kasacyjnym.

Wniesione przez adwokata A. J. zażalenie zostało pozostawione bez rozpoznania jako niedopuszczalne. Jednocześnie jednak ujawniło potrzebę podjęcia z urzędu kwestii uzupełnienia wynagrodzenia. Dopuszczalność zasądzenia uzupełniającego wynagrodzenia jest w tej sprawie konsekwencją stwierdzenia niekonstytucyjności przepisów regulujących stawki zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w zakresie, w jakim określa opłaty stanowiące ponoszone przez Skarb Państwa koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w wysokości niższej niż stawki minimalne opłat określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (por. wyrok TK z 27 lutego 2024 r., SK 90/22, wcześniej także w zakresie stawek dla radców prawnych wyrok TK z 20 kwietnia 2022 r., SK 53/22). Stwierdzenie to dotyczy wprawdzie wprost stawek za czynności w postępowaniu cywilnym, ale jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z 13 grudnia 2023 r., I KZP 5/23 wydanie postanowienia uzupełniającego w trybie art. 626 § 2 k.p.k. z uwzględnieniem stawek należnych adwokatowi działającemu z wyboru w sprawach karnych jest w takiej sytuacji dopuszczalne, ma podstawy w rozproszonej kontroli konstytucyjności przepisów regulujących wysokość wynagrodzenia dla obrońcy z urzędu, o ile nie prowadzi do obciążenia nimi innych podmiotów niż Skarb Państwa i nie prowadzi do modyfikacji zasad ponoszenia kosztów procesu, a wreszcie także jeśli możliwości tej nie limitują przewidziane przepisami okresy przedawnienia. Ograniczenia te nie mają w niniejszej sprawie zastosowania.

W postanowieniu uwzględniono także dodatkowo 15 zł tytułem zwrotu wydatków (koszt biletu na dojazd do SN) poniesionych przez obrońcę. Skoro wniesiono niedopuszczalny środek zaskarżenia, to nie było podstaw do zwrotu kosztów związanych z jego nadaniem w placówce pocztowej (8,20 zł).

[PGW]

[ms]

